

[Krag.]

Der foregaar herefter altsaa aldeles ingen Overvæltning af hidtidige Skatter paa fast Ejendom paa andre Erhvervsgrene og Samfundslag i Danmark, gennemsnitligt taget naturligvis. At der kan være Amter, hvor en saadan Overførelse vil finde Sted, hvor derfor gennem Anvendelse af Landkommunallovens § 50 Indkomstbeskatningen i Sognekommunerne som Følge af Amtets Behov vil stige, det er en klar Sag; men det gennemsnitlige Resultat viser ingen Stigning, hvad der atter betyder, at der vil være Amter, hvor Beskatningen efter Formue og Lejlighed i Sognekommunerne gennem Amtsbehovet vil aftage.

De første Amter, her er Tale om, er netop dem, hvor man gennem Krigsperioden bare har lignet op paa fast Ejendom, og dèr er det ogsaa rimeligt, at Nedsættelsen sker. De andre derimod, den anden Klasse, om jeg saa maa kalde dem, er de Amter, hvor man har søgt at holde Ejendomsskatten nede og helt ud har udnyttet § 50, saaledes at en væsentlig Del af det Behov, som ikke er lignet paa fast Ejendom, har maattet bæres af Indkomsterne, og derfor er det ogsaa dèr rimeligt, at vi nu kommer til en Nedgang.

Og ser jeg paa Sognekommunerne, saa skal der jo her skaffes Dækning for en Nedsættelse af Ejendomsskatten indbefattet Amtspaaligningen efter § 50 paa godt 23 Mill. Kr. plus for Sønderjyllands Vedkommende 1 Mill. Kr., altsaa i alt 24 Mill. Kr. Men i 1931—32 er der af Motorskatten udbetalt til Sognekommunerne ca. 11 Mill. Kr., og efter det i Landstinget gennemførte Forslag, som jo for Tiden ligger i Udvalg her i det høje Folketing, vil, hvis dette Forslag ophøjes til Lov, Sognekommunernes Andel i Motorskatten for 1931—32 blive 20 Mill. Kr.; hvilket altsaa svarer til en øget Indtægt paa ca. 9 Mill. Kr., som dog, det erkender jeg, ikke fuldt ud vil indtræde i det første Aar, under Hensyn til det Beslag, der er lagt paa Benzinskatten til Kriseforligets Gennemførelse i Tiden indtil 1. Oktober. Altsaa, her gives Anvisning paa en øget sognekommunal Indkomst paa i alt 9 Mill. Kr.

Saa har vi stillet Forslag om, at der overføres fra Kommune til Stat $\frac{2}{12}$ af Aldersrenteudgiften. Aldersrenteudgiften var i 1929—30 ca. 60 Mill. Kr., og vi foreslaar altsaa overført til Staten ca. 10 Mill. Kr. Da Aldersrenteudgiften i 1929—30 i Landkommunerne androg ca. 11½ Mill. Kr., saa betyder den ene Tolvtedel deraf for Landkommunernes Vedkommende ca. 2,3

Mill. Kr., de to Tolvtedele altsaa 4,6 Mill. Kr., saaledes at af de 10 Mill. Kr., som vi ønsker overført fra Kommune til Stat, kommer den mindre Halvdel, 4,6 Mill. Kr., Landkommunerne til gode, den større Halvdel, 5,4 Mill. Kr., Hovedstaden og Bykommunerne til gode, og vi kan jo, først og fremmest ud fra Betragtningen: Nødvendigheden af en Permanens i Skattenedsættelsen og en Formindskelse i Skattetrykket, ikke blot overfor Landbruget, men ogsaa overfor andre Erhverv, kun hilse med Tilfredshed, om vi kan faa det gennemført. Det var altsaa 4,6 Mill. Kr.

Dernæst er der Kommunernes Udgifter til sindssyge, aandssvage Epileptikere o. s. v. De udgør som bekendt 7,5 Mill. Kr., og da Bybefolkningen andrager 1,6 Millioner Personer, Landbefolkningen ca. 2 Millioner Personer, og man vel tør antage, at Aandsvaghed, Epilepsi o. s. v. ikke er væsentlig stærkere udbredt indenfor den ene Beboelsestype end indenfor den anden, saaledes at man nogenlunde tør fordele det i Forhold til Indbyggertallet, selv om jeg meget vel ved, at der maa være en Hældning til Ugunst for Byerne, saa anslaar jeg Besparselsen, som derved opnaas, til 3 Mill. Kr., hvoraf vi altsaa har foreslaaet overført de $\frac{2}{3}$ eller ca. 2 Mill. Kr.

Om dette nu skulde ligge nogle faa Hundre tusind Kroner for højt eller for lavt, har jeg ikke været i Stand til at afgøre, men det er jo ogsaa for selve Hovedsagen af mindre Betydning, navnlig under Hensyn ogsaa til, at det i den store Socialreform af den høje Regering er foreslaaet, at disse Udgifter fuldt ud skal overføres til Staten. Det har vi jo ogsaa fra Venstres Side stillet Forslag om i Fjor, saa man skulde mene, at der paa dette Punkt var fuld Enstemmighed mellem samtlige Partier paa Rigsdagen, hvorfor vi tør regne med, at det fulde Beløb for denne kommunale Udgifts Vedkommende vil blive overført til Staten.

Vi har desuden krævet og kræver stadig Besparselser gennem en ændret Lovgivning, hvad de kommunale Udgiftsbudgetter angaar. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i de Forslag, vi i saa Henseende tidligere har stillet. Vi har jo fremsat et Forslag om Tilvejebringelse af Krisekasser i Tilknytning til samtlige Arbejdsløshedskasser, og jeg har her fra denne Talerstol redegjort for, hvorledes i et normalt Aar saadanne Krisekassers Oprettelse vil aflaste Hjælpekasserne for ca. 5 Mill. Kr., hvoraf jeg tør antage, at ca. 2 Mill. Kr. vil komme Landkommunerne til gode.